

Källskatten

Ränta å skatt

En länsprövningsnämnd har genom beslut den 28 november 1952 befriat ett dödsbo från erläggande av kvarstående skatt med 1.210 kronor på grund av taxering för inkomst år 1952 samt till länsstyrelsen hänskjutit frågan om befrielse från ränta å den kvarstående skatten.

Centrala uppboränsnämnden får meddela, att länsstyrelsen, då dödsboet befriats från att erlægga den i ärendet omförmälda kvarstående skatten, har att utan särskild ansökan meddela dödsboet befrielse jämväl från att gälda å skatten belöpande, dödsboet påförd ränta.

Entreprenör?

Telegrafverkets ingenjörskontor i Nässjö har anlitat ett antal skogs- och grovarbetare för trädfällning och röjningsarbeten vid ledningsnätet.

Dessa ha att utgöra preliminär A-skatt. Såsom arbetsledare har fungerat en av telegrafverkets linjemontörer. Röjningsmanskapat har arbetat i lag om två å tre personer. Varje särskild delsträcka har före arbetets igångsättande besiktigats av arbetsledaren och arbetslaget. Arbetet har i samband därmed ackordsatts. Från och med januari 1952 ha skriftliga avtal upprättats mellan telegrafverket och arbetslagen. Avtalen ha, enligt vad som uppgivits, i vissa fall undertecknats samtidigt med ackordsättningen men i flertalet fall först i samband med likvidens utbetalande. Kontrakten ha undertecknats än av den ene än av den andre i arbetslagen. Den som underskrivit kontraktet har uppburet hela ackordsbeloppet och fördelat detsamma mellan arbetslagens medlemmar. Telegrafverket har uppgivit, att undertecknarna av avtalet betraktats såsom

det icke ankommer på utskottet att taga ställning. Det torde med hänsyn härtill icke kunna anses uteslutet, att ett bifall till motionerna skulle innebära en utvidgning av bestämmelsernas tillämpningsområde och sålunda en saklig ändring av lagtexten. Utskottet anser, att först sedan ett klarläggande skett av bestämmelsernas räckvidd i förevarande hänseende, kan ett ställningstagande ske till frågan, huruvida den i lagstiftningen nu givna regleringen på detta område kan anses tillfredsställande. I sakens nuvarande läge kan utskottet icke göra något uttalande härom. Utskottet vill dock givetvis icke ifrågasätta skytterörelsens betydelse, särskilt för landets försvar, och utskottet vill i detta

sammanhang erinra om att sådana skytteföreningar, vilka har till huvudsakligt ändamål att under samverkan med militär eller annan myndighet stärka rikets försvar, tillerkänts viss skattelindring. De är nämligen jämlikt 53 § kommunalskattelagen skattskyldiga endast för inkomst av fastighet och rörelse samt jämlikt 7 § förordningen om statlig inkomstskatt endast för inkomst av rörelse. För sådana föreningar har alltså — till skillnad från idrottsföreningar — skattskyldigheten inskränkts.

I enlighet med utskottets hemställan lämnades motionerna av riksdagen utan åtgärd.

entreprenörer. På grund därav har telegrafverket ansett sig befriat från skyldighet att verkställa löneavdrag för skatt. Arbetslaget har vid varje avlöningstillfälle delat ut erhållna beloppet med hänsyn till det antal timmar var och en inom laget arbetat.

Nämnden:

På grund av vad i ärendet blivit upplyst får telegrafverkets ingenjörskontor anses ha varit arbetsgivare i uppbördsförordningens mening i förhållande till de arbetare, som deltagit i ifrågavarande arbeten. Det har därför ankommit på telegrafverkets ingenjörskontor att verkställa löneavdrag för skatt.

Löneavdrag för utländska arbetstagare

I tidigare förklaringar har uppbördsnämnden behandlat spörsmål, som avse löneavdrag för preliminär skatt för utländska arbetstagare med arbetsanställning i Sverige. I meddelandet nr 11 år 1949 uttalas, att lokal skattemyndighet kan besluta, att preliminär skatt, som innehållits för utländsk medborgare, under vissa omständigheter skall återbetalas, om vistelsen i Sverige icke varat längre än tre månader. Detta uttalande, som återgivits även i meddelandet nr 3 år 1952, äger betydelse för medborgare i de länder, där enligt träffade avtal för undvikande av dubbelbeskattning skattskyldigheten i Sverige är beroende av bosättning eller stadigvarande vistelse härstädes.

Vid utfärdandet av debetsedel å preliminär skatt för icke mantalskriven utländsk arbetstagare ha de lokala skattemyndigheterna som regel verkställt anteckning om utfärdandet i vederbörandes pass. Detta förfaringsätt, som uppbördsnämnden rekommenderat i meddelandet nr 5 år 1951, har inneburit garanti mot att debetsedel å preliminär skatt

för samma person utfärdats av mera än en lokal skattemyndighet under ett inkomstår. En sådan garanti är erforderlig för att förhindra, att här avsedd utlännning, som uppehåller sig i Sverige sammanlagt så länge att han måste anses ha vistats här stadigvarande, undgår att erlægga preliminär skatt. Sedan numera passtvånget för vistelse i Sverige upphävt, såvitt angår flertalet danska, finska och norska medborgare, har det enligt vad nämnden erfarit ofta inträffat, att en dansk eller norsk arbetstagare, som haft att erlægga preliminär skatt, frånträtt anställningen efter högst tre månader. Här efter har han efter beslut av lokal skattemyndighet i enlighet med de av uppbördsnämnden i meddelandet nr 11 år 1949 lämnade anvisningarna erhållit återbetalning av innehållen skatt. Omedelbart eller efter kort tids vistelse i hemlandet har arbetstagaren tagit ny anställning å sådan ort i Sverige, att han kunnat erhålla ny debetsedel å preliminär skatt av annan lokal skattemyndighet än den som utfärdat den första debetsedeln å sådan skatt. Efter ytterligare högst tre månader har den nya anställningen frånträtts. Återbetalning av innehållen preliminär skatt har sedan ånyo ägt rum.

De förändrade förhållandena föranleda uppbördsnämnden att härigenom meddela nya anvisningar i förevarande avseende. Vissa i tidigare meddelanden lämnade anvisningar, vilka alltjämt skola tillämpas, hava inarbetats i de nya anvisningarna.

Frågan, huruvida en utländsk arbetstagare skall beskattas här i riket, skall regelmässigt komma under bedömning vid den årliga taxeringen. Befrielse från skattskyldighet kan emellertid i särskilda fall efter ansökan meddelas av riksskattenämnden (i vissa fall av Kungl. Maj:t).

Huruvida löneavdrag för preliminär skatt skall verkställas å lön till utländska arbetstagare eller ej är be-

roende av i vad mån skattskyldighet föreligger här i riket för den tjänsteinkomst, varå avdraget ifrågasättes skola ske. Därvid kan som en allmän regel angivas att fysisk person — svensk eller utländsk medborgare — är skattskyldig här i riket för all härifrån uppburden, genom verksamhet här förvärvat inkomst av tjänst. Detta gäller oavsett om arbetstagaren kan anses vara bosatt i Sverige eller ej. I följd härav skall som regel utländsk arbetstagare vidkännas löneavdrag för preliminär skatt. Från denna regel gälla emellertid vissa undantag, vilka äga betydelse främst beträffande danska och norska arbetstagare.

Dansk arbetstagare med arbetsansättning i Sverige skall icke vidkännas löneavdrag för preliminär skatt å avlöningen, om han är bosatt i Danmark och ej heller stadigvarande vistas i Sverige. Följande exempel å fall, då löneavdrag ej skall verkställas, har nämnden tidigare pekat på, nämligen om arbetstagaren har sitt hem i Danmark utan att stadigvarande vistas här och åtminstone en gång i veckan besöker hemmet eller om det av föreliggande arbetsavtal eller av andra omständigheter med säkerhet kan antagas, att anställningen endast är tillfällig och att arbetstagaren efter dess slut lämnar Sverige. Arbetsgivare, som hyser tvekan om huruvida löneavdrag skall göras eller ej, kan hos den lokala skattemyndigheten begära besked härutinnan.

Å avlöning till norsk arbetstagare skall löneavdrag för preliminär skatt icke verkställas, om arbetstagaren är bosatt i Norge. Inneha exempelvis norsk arbetstagare med bostad i Norge arbetsansättning på svenska sidan av riksgränsen skall löneavdrag ej göras. Ej heller skall löneavdrag verkställas då norsk arbetstagare med arbetsansättning i Sverige har familj i Norge, vilken han regelbundet med icke allt för långa mel-

lanrum besöker. Kan arbetsgivaren icke avgöra om den norske arbetstagaren skall anses vara bosatt här i riket eller i Norge har han att hänvända sig till den lokala skattemyndigheten, som har att verkställa undersökning för att söka utröna boställningen och med ledning av undersökningens resultat meddela beslut i ärendet.

De lokala skattemyndigheterna skola hädanefter icke förordna om återbetalning av preliminär skatt enligt anvisningarna i uppborädsnämndens meddelande nr 11 år 1949. De allmänna reglerna om återbetalning av preliminär skatt, som återfinnas i 53 § 2 mom. uppborädsförordningen, kunna emellertid givetvis alltjämt tillämpas, då skäl för jämkning föreligga.

Skyldighet att utfärda debetsedel å preliminär skatt åvilar som förut lokala skattemyndigheten i den ort, där den skattskyldige är mantalsskriven för inkomståret eller, om mantalsskrivning icke ägt rum, där han först varit bosatt eller stadigvarande vistats under nämnda år. Då det befunnits särskilt angeläget att dansk, finsk eller norsk arbetstagare, som icke är mantalsskriven i Sverige, icke erhåller mer än en debetsedel å preliminär skatt under inkomståret, får uppborädsnämnden härmed anmoda de lokala skattemyndigheterna att från och med år 1953 i omedelbart samband med utfärdande av debetsedel å preliminär skatt till sådan arbetstagare lämna uppgift om utfärdandet till ett centralt register. Registret har inrättats vid länsstyrelsen i Stockholms län i anslutning till det därstädes förda skat- terekklamationskontot. Uppgift skall lämnas å därför avsedd blankett, som tillhandahålles genom blankettkommissionen. Visar det sig att debetsedel å preliminär skatt för viss arbetstagare utfärdats tidigare under inkomståret, kommer den länsstyrelse (beträffande vissa städer den lokala

TOB:s yttranden

Förslag om viss ökad avskrivningsrätt m. m.

Inom handelsdepartementet har upprättats en P. M. med förslag till vissa åtgärder på skattelagstiftningens område med avseende på dollarinkomster. Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund har beretts tillfälle avgiva yttrande över promemorian, som i huvudsak innehåller följande.

Till en början lämnas i promemorian en redogörelse för de svenska dollarinkomsterna och dollarutgifterna och för utvecklingen av handeln med dollarområdet. Vidare beröres möjligheterna att öka exporten till dollarländerna och framhålls, att det skulle verka stimulerande på exporten till dessa länder om man genom generella bestämmelser vid beskattningen kunde beakta de särskilda svårigheter, kostnader och risker, som möter upparbetandet av exporten till nämnda marknader. Ett dylikt hänsynstagande synes lämpligen kunna ske genom att möjlighet beredes företag, som exporterar mot dollarbetalning, att skattefritt göra

avsättningar till vissa fonder, utjämningsfonder, för att därigenom bereda möjligheter för företagen att utiämna förluster och vinster att täcka särskilda risker och kostnader, som i olika sammanhang kan vara förenade med export till dollarmarknaderna, och i övrigt underlätta — med sikte på dollarexporten — en fortsatt utbyggnad av företagens produktion och kommersiella organisation.

Någon skillnad mellan exportvaror av olika slag synes icke böra göras och i princip synes icke någon skillnad böra göras mellan de intäkter, som erhålles genom export av varor och av tjänster. Dollarintäkter, som inte kan hänföras till inkomst av rörelse, exempelvis överföring av kapital och kapitalavkastning, bör däremot inte medföra avsättningsrätt.

Promemorian utmynnar i ett förslag att berättiga de skattskyldiga att till särskilda utjämningsfonder skattefritt avsätta belopp motsvarande viss procent av dollarinkomsterna att användas för avskrivningar eller nedskrivningar eller för täc-

skattemyndigheten), som innehar det med anledning av den sist utfärdade debetsedeln upprättade kreditkortet, att underrättas om att och varest debetsedel tidigare utfärdats. Det bör ankomma på denna länsstyrelse (lo-

kala skattemyndighet) att vidtaga åtgärder för att överföra den skatt, som inflyter på grund av den sist utfärdade debetsedeln, å det kreditkort, som upprättats i samband med den först utfärdade debetsedeln.